

Chci soudruhy, nikoliv dav...

Znám lidi... Lidi upovídané i tiché, odvážné i zbabělé, skromné i arogantní.

Lidi, kteří žijí poslušně jako ovce a ty, kteří zrádně čenichají jako hyeny.

Znám lidi, kteří sní bez jakékoliv fantazie a ty, kteří žijí, aniž by snili...

Lidi, jejichž oči slouží pouze k pohledům do země a jejichž uši poslouchají pouze rozkazy

„vstávej“, „makej“, „kupuj“, „plat“, „věř“, „přízpůsob se“...

Lidi z osamělého davu, kteří trpělivě čekají ve frontě svého života...

Čekají na věčný zítřek, na lepší dny, zářivou budoucnost, odpověď na své modlitby...

Čekají a věří v jakoukoliv budoucí spásu. Věří každé podvodné zvěsti slibující lepší život.

Ale ti, kteří čekají se svým životem na lepší zítřek, jsou již dnes zcela mrtví.

Znám lidi, ale pouhá hrstka z nich je mými soudruhy. Plíživá smrt nebo povstání tady a teď...

To jsou dvě cesty, mezi kterými volíme. My si zvolili jít tam, kam si odváží jít silní.

Vzduch je čistší a dav, který se sklání před svými falešnými idoly, nekazí naši estetiku.

Je hezké pohlížet dolů z Vrcholu jedinečnosti i přesto, že vám dav tajně přeje pád do propasti.

Naše slova se vrývají do současnosti jako břitva a naše akce spalují mosty do minulosti...

se vší houževnatostí a vůlí, dokud nezabijeme poslední autoritu.

**Pro Nicolu a Alfreda – pro anarchisty praxe.
Členové FAI/FRI Tsavdaridis Andreas a Mandylas Spyros**

NEFORMÁLNÍ ANARCHISTICKÁ FEDERACE

FAI a povstalecký anarchismus

proti všem formám autority. Uvážili jsme, že pro FAI/FRI samotnou je důležité posílit síť anonymních jedinců, kteří se nemohou setkávat, protože jsou limitováni zeměpisně. Tyto projekty jsou pro jedince a skupiny metodami ke sdílení zájmu a myšlenek tak, aby se jedno ostřílo o druhé.

Pokud čteme komuniké z těchto akcí, můžeme jasně vidět, že projekt Phoenix nenabízí nic jiného než pomstu, vztek a naprostou solidaritu s našimi soudruhy za mřížemi po celém světě. Skrze tyto akce posíláme naše revoluční pozdravy vězňům války proti existujícímu. Nechceme nic a nemáme v úmyslu reformovat společnost nebo se přít s pacifisty nebo sociálními aktivisty, kteří stejně patří mezi naše nepřátele. Chceme pouze totální válku za destrukci společnosti. Chceme porazit každou formu a nástroj nepřítele a spálit je, ačkoli jsme sami v plamenech.

ICR je sama o sobě skupina přímé akce, považující se za nedílnou součást nové vlny antisociálních nihilistů, kteří používají násilí jako metodu boje. Jako nihilisté sdílíme stejné pocity, když jsou soudruzi zatýkáni fízly a čelí obviněním kvůli své volbě. Uvědomili jsme si, že po celém světě je pod zámkem nepřítelů stále mnoho soudruhů. Marco Camenisch, Gabriel Pombo da Silva, uvěznění členové buněk: CCF, Hans Niemeyer, Ivan Silva a Carla Verdugo, čtyři anarchisté případu Kozani, Alfredo Cospito a Nicola Gai, Walter Bond, John Bowden, Fredy Fuentevilla – Marcelo Villarroel – Juan Aliste Vega, Jock Palfreeman a uprchlíci jako Nikos Maziotis, Poula Ropa a Felicity Ann Ryder. Tento dopis jim věnujeme s láskou a solidaritou. Oheň projektu Phoenix neuhasne, zveme vás všechny, soudruzi, abyste se k nám připojili a sdíleli naše touhy. Zapalte své ohně, nabijte své zbraně a nechte noc ozářit prachem nepřátel.

**ZA TOTÁLNÍ CHAOS!
PRO UKONČENÍ SPOLEČNOSTI!
AŽ K ANARCHIII!**

NEFORMÁLNÍ ANARCHISTICKÁ FEDERACE

FAI a povstalecký anarchismus

Komuniké akcí nejsou určeny pro ně. Komuniké jsou hlasem akcí určených pro nás. Hlasem ve formě slov těch našťvaných, kteří si chtějí s ostatními vyměnit své analýzy, zprávy nebo pozdravy. Krátké či dlouhé, to nehraje hlavní roli. Jde o sdělení, které uvnitř sebe komuniké nese. Že chce někdo s ostatními soudruhy v zahraničí něco sdílet. Proč si vybral takový cíl, jaká je jeho analýza a kdo jsou soudruzi, se kterými sdílí teplo ohňů z jejich akcí. To vše je tím, co nazýváme „obsahem“ komuniké.

Komuniké od FAI/FRI pro nás nejsou články, které by byly napsané vzdělanci, přeplněné referencemi nebo interpretačními podněty a teoriemi o ničem. Komuniké také nejsou básněmi plnými romantických slov o naději. Komuniké také nejsou pouhými programy či cíli pro informační síť násilných anarchistů. Komuniké mohou na druhou stranu být nabídkou kontinuální války a sebekritiky mezi propojenými soudruhy. Poté co jsme stěželi nacházeli možnosti scházet se tváří v tvář, hrají komuniké a dopisy uvězněných anarchistů významnou roli v poskytování možnosti kontinuální komunikace pro každého jedince FAI/FRI projektu. Plánovat, analyzovat, rozhodovat se a útočit, hodnotit, sdílet zkušenosti a znalosti a znovu se připravovat na další akce.

Chceme porazit každou formu a nástroj nepřítele a spálit je, ačkoli jsme sami v plamenech.

V této části vyplňují mezeru překlady kontra-informační sítě. Překlady jsou pro nás nedílnou součástí mezinárodního projektu. Náš respekt a láska je taktéž adresována těm soudruhům, kteří věnují svou energii a ducha k rozšiřování zpráv z jednoho místa planety na druhé. K rozptřeni lomu z jedné buňky FAI/FRI ke druhé. Nemůžeme říct, že by překlady nebo kontraintormace byly metody boje, v nichž jsou rizika pro toho, kdo je dělá, menší než pro toho, který nese zápalnou bombu. V Itálii můžeme jasně vidět, že nepřítel zajímá naše bratry a sestry z **Culmine a Parole Armata**. Viděli jsme, že překladatelské projekty jsou jím také vnímány jako část „nebezpečného“ nepřítele a byli jsme svědky i toho, jak je chtějí potlačit.

To je důvod, proč není třeba nepříteli cokoli vysvětlovat. FAI/FRI s nimi nemají společného nic krom pomsty.

Pomsty podobné projektu Phoenix. Jde o mezinárodní násilný projekt, který vyšel z FAI/FRI. Poprvé byl spuštěn soudruhy z CCF v kooperaci s **Consciousness Gangs** 7. června 2013 výbušninou proti osobnímu autu ředitele Koridalské mužské věznice Marii Stefi. Druhý projekt pokračoval 20. června řeckou jednotkou **ICR**, která vyhodila do povětří auto patřící Algirisi Gelbourasovi, řízlovi z vězeňské instituce Navplio. Na to jsme odpověděli 26. června vypálením třetího patra „Media Hotel and Tower“ v **Jakartě**. Projekt pokračoval, když **komando Mauricia Morallese** poslalo v balíku bombu Dimitrimu Horianopoulosovi, bývalému řediteli protiteroristické jednotky v Řecku (*bomba byla objevena - pozn. překl.*). Po tomto útoku byli uneseni soudruzi Spyros Mandylas a Andreas Tsavdaridis, když represe zaútočila v Thessaloniki na squat Nadir. Protiakce nepřítele nás vedly k tomu, že jsme 24. srpna založili požár v policejní tréninkové škole v Balıkkapanu, abychom přímou pomstou vypověděli ve jméno osvození Mandylase a Tsavdaridise. To neskončilo. Řečtí soudruzi z **CCF Ilegální sektor** poslali 1. září Dimitrimu Mokkasovi v balíku další bombu. (*Sedmý projekt Phoenix se udál 2. října 2013, když ELF/FAI a Komando Nestora Machna vypálilo pilu v honitbě v Bryansk v západním Rusku. - pozn. překl.*)

Vypuštěný v Řecku rezonoval v Indonésii. Proč jsme se na jeho volání rozhodli odpovědět? Protože Phoenix je pro nás společným projektem a mezinárodním voláním po koordinaci akcí buněk FAI/FRI. Není přitom omezen jen na Řecko a Indonésii. Nemůžeme říci, že projekty Phoenix jsou nihilistickými útoky, zatímco radikální environmentální skupiny a anticivilizační jedinci jako ELF/ALF ne. Oproti tomu je Phoenix otevřenou výzvou pro buňky FAI/FRI k tomu, aby útočily, nabízely analýzy, diskutovaly nebo debatovaly a vyměňovali si znalosti, hněv a respekt mezi soudruhy za mřížemi a mezi těmi venku. Phoenix je pro nás dalším krokem k mezinárodní koordinaci akcí FAI/FRI k započítí bouře odplaty

Mnoho z vás vystupuje v médiích s tím, aby „vysvětlili“ nebo „odpověděli“ na otázky společnosti, které jsou s bojem spojené. Dostáváte se do dialogu s nepřítelem a zároveň se ve stejnou chvíli považujete za anarchisty. Před nepřítelem mluvíte „slušně a hezky“ a říkáte, že to přece bylo pro boj. Sdílíte s levičáky některé momenty a říkáte, že nejste jejich součástí, ale sedíte vedle nich. Podáváte si s nevládkami ruce a tvrdíte zároveň, že zůstáváte autonomními. Deklarujete, že jste antihierarchičtí, když se podrobujete „mírotvárcům“? Žijete s dvěma tvářemi, dvěma falešnými tvářemi: tváří zbabělce a tváří lháře.

ČÁST 3

Víme, že ve vašich vězeních se nikdy nesetmí. Vaše vzpomínky v nich však potemňují tak, že by jeden zapomněl, jak vypadá nebe bez mříží a ostnatého drátu. Pokud má smrt svou vlastní barvu, pak by jí měla být vymalována vaše vězení. Neboť říše pomalé smrti leží uvnitř nich, že by ji bylo možné cítit každý každický den.

- CCF v kooperaci s Consciousness Gangs, Sole-Baleno Cell (Komuniké projektu Phoenix #01)

FAI/FRI, PROJEKT PHOENIX A MEZINÁRODNÍ VÝZVY

Novinky o akcích jsme dostali z různých buněk FAI/FRI z celého světa. Od soudruhů z buňky FAI ve Velké Británii, přivítat také chceme soudruhy z **Felicity Ann Ryder Cell** z FAI Austrálie, dopis od vězněného anarchisty Andree Tsavdaridise, koordinovaný útok CCF a ELF v Rusku a rovněž projekt Phoenix #6 od našich řeckých soudruhů z CCF, kteří poslali v balíku bombu sráči Dimitrimu Mokkasovi (*hlavní prokurátor CCF, Athény, Řecko*). V prvé řadě chceme ale sdílet víc o našem zájmu souvisejícím s nedávným textem australských **Felicity Ann Ryder Cell** z FAI. Po útoku nazvaném jako odpověď „agentům pochybností“. Po našem zvážení jej chceme doplnit některými dalšími komentáři od nás jakožto soudruhů či jakožto jedinců, kteří věří, že nás nepřítel je sama totalita společnosti se všemi svými detaily.

Chceme začít jednou otázkou. Proč chováte tolik respektu k vašemu nepříteli, pokud jde o to, kde o svých násilných útocích mluvíte?

Média, fízli, ctihodní občané, soudci, sociální aktivisté, levicoví politici nebo jiné části společnosti, to všechno jsou pro nás nepřátelé. Není zde jediné výjimky. Infrastruktura, vlastnictví nebo člověk sám o sobě, stojí-li na straně společnosti, je nepřítelem. To je důvod, proč ani pro jedno z toho nemáme ani kousek respektu či „lidskosti“. Naším cílem jsou například školy. V minulosti jsme jednu takovou vypálili, protože věříme, že školy v dnešní podobě jsou taktéž represivním nástrojem společnosti. V našich očích jsou si školy rovny s továrnami, systémy bankomatů nebo bankami, policejními úřady, prodejci aut nebo třeba supermarkety. Ani jedno z toho není důležitější než druhé. Vypálení fízlařny je rovnocenné útokům na bankomaty a banky. Rebelie plameny a kulkami si sociální pořadí nevybírá. Každé násilí jedná proti autoritám a rozbíjí je ještě předtím, než se zvedne kouř. Nepřítel proto bude dělat vše, co může, aby to zakryl potřebou sociálního smíru.

Když nejsou akce FAI/FRI v médiích publikované nebo jsou popírané, neztrácejte svou energii jejich vysvětlováním nepříteli nebo nějakým zbabělcům (sociálním anarchistům například), kteří o nich chtějí mít „solidní důkazy a svědectví“. Neztrácejte čas odpovídáním na otázky zbabělců zakrytých anarchistickými symboly, kteří klidně posedávají ve svých domech a sklání hlavy. Zníte jako byste po nepříteli „zebrali o svá práva na rovné sdílení informací mezi vladaře a opozici“. To ale jako anarchisté praxe dělat nemusíte.

Úvod

Moc kapitálu a Státu stojí před novým nepřítelem. Nepřítelem nebezpečnějším a zákeřnějším než kdy předtím, jelikož nepřichází z vnějšku, ale rodí se přímo v břiše Leviathana. Každý muž a žena kdekoliv na světě se mohou pro Moc stát hrozbou. Stačí jen vynořit hlavu z mlhy a vykročit z vyšlapaných cest.

Takové kroky již učinilo mnoho soudruhů po celém světě. Sjednotili se v jednom historickém okamžiku v nové nehierarchizované síti, která jim umožnila koordinovat svůj boj proti Moci, a zaútočili. Tato síť se nazývá Neformální anarchistická federace (FAI*).

Právě o této struktuře, boji a myšlenkách, které ji podpírají, je tento sborník několika textů, který má přiblížit východiska nového anarchismu. Sborník otevírá text, který stál u zrodu FAI na konci roku 2003. Na něj pak navazují příspěvky skupin z Řecka, Itálie a Indonésie, které se k FAI hlásí a útočnou praxí ji rozvíjejí. Rozmanitost kulturního prostředí, ze kterých jednotliví soudruzi vzešli, a zároveň podobnost východisek a prostředků, ke kterým se uchýlili, je důkazem neochvějnosti a síly této nové struktury.

Nebojme se ozbrojit a zvolat, ať žije nová anarchie!

* Neformální anarchistickou federaci (v angličtině *Informal Anarchist Federation*) v celé brožuře sjednocujeme a zkracujeme na FAI (podle italského názvu *Federazione Anarchica Informale*), neboť se tato zkratka používá nejčastěji. Zároveň projekt Mezinárodní revoluční fronty (v angličtině *International Revolutionary Front*), který je s FAI úzce spojený, zkracujeme na FRI (podle italského názvu *Fronte Rivoluzionario Internazionale*). Na internetu se však můžete často setkat i se zkratkou IRF. Názvy buněk ponecháváme v celé brožuře v anglickém znění a zvýrazňujeme je tučně.

OTEVŘENÝ DOPIS ANARCHISTICKÉMU A ANTIAUTORITÁŘSKÉMU HNUTÍ

(Vydáno FAI v roce 2003 po sérii útoků dopisními bombami namířenými proti Státu napříč celou EU.)

S pokračujícím sjednocováním EU a jejím přebíráním všeho politického, ekonomického, vojenského a represivního zla různých Států a ve chvíli, kdy má být ratifikována Evropská ústava, která obnovuje a legitimuje nadvládu EU, začala první kampaň FAI. Nemůžeme popřít naše potěšení z aktivní kritiky šestiměsíčního předsednictví Itálie v EU, které se blíží ke konci. Víme, že za jakoukoliv oficiální rétorikou stojí rozhodnutí, která byla schválena v posledních několika měsících a jež přinesou nové vykořisťování a nadvládu. V Pevnosti Evropa, kde nejen hranice mezi vykořisťovanými a vykořisťovateli střeží ozbrojenci, čelíme obchodním dohodám a militarizaci zemí dohodami s těmi, kteří bojují proti nadvládě. Chceme tak ukázat, že boj je nejen možný, ale dokonce naprosto nutný.

Dnešním dnem jsme napadli represivní aparát, který hraje demokratickou frašku a který s sebou přináší hlavní znaky a instituce nového Evropského řádu:

- Rozličná policejní oddělení, která se již brzy budou kromě svých tradičních úloh vnitřní represe opírat i o Evropskou armádu, aby zajistila základní úkol, a to filtrovat ohromné masy chudých lidí, kteří chtějí vstoupit do Pevnosti Evropa. Ve skutečnosti je však vpouštěna pouze pracovní síla, kterou šéfové potřebují, a ostatní jsou posláni zpět, aby byli vykořisťováni v zemích, odkud přišli.

ČÁST 2

Je to prostě špatně, snižujete-li způsoby boje. Buď bojujete a zůstáváte své volbě věrní, nebo nebojujete vůbec. Jste-li anarchisty, tak serete na politické strany a nemluvíte ani o národní suverenitě nebo Řeckém lidu, ani nepátráte ani po potřebě nového pólu autority.

Jste anarchisty, pokud hrdě bojujete proti jakékoli formě autority, a to dokonce proti těm formám odzrcujícím autority, kterou si všichni nosíme uvnitř.

- Gerasimos Tsakalos, (Now That The Circus Is Over)

ANTIMORÁLNÍ, ANTIJUSTIČNÍ A ILEGALNÍ

Nikdy nezapomeneme na den, kdy fyzické zatklí naše bratry Billyho a Eatna. Vše se pro nás stalo od tohoto dne mnohem jasnější. Ačkoli nakonec byli propuštěni na svobodu, pro některé z nás není nic u konce.

Ano. Poukazujeme na všechny sociální anarchisty, na vás, kteří ve chvíli, kdy byla naše skupina napadnuta nepřítelem a kdy Stát zatkl dva z našich bratrů a jednoho z našich soudruhů donutil zůstat dosud v pozadí, stojíte proti nám. Stojíte proti nám a obviňujete naši volbu z napodobování evropských nihilistů, z pozic svých myslí, v nichž nemůžete věřit ve zrod nové generace anarchistů s nihilistickými tendencemi a na protisociálním pólu. Vy všichni, kteří jste od té doby až dosud vždy zpochybňovali naše akce a vkládali mezi nás limit nesouhlasu. Nesouhlasu bez jakékoli možnosti dohody. Něco takového nás vede v některých našich komuniké k naprosté kritice. Vy, sociální anarchisté, jste zbabělci!

Ještě před otázkou zákonnosti a legálnosti nástrojů chceme nejprve zdůraznit a vyjasnit něco o našem postoji. Něco, co v našich analýzách přispívá k záplavě nesouhlasu spojeného s tím, jak anarchisté tváří v tvář s ním jednají.

V některých případech jsme často v několika takzvaných „sociálních a autonomních bojích“ zjistili, že nemají žádnou důstojnou vůli jednat proti právu a všem zákonným rámcům, je-li to proti jejich zájmům. Jakmile se ale stanou „oběťmi“, vrací se zpátky do svého sladkého domova a užívají represivních metod nepřítele. Užívají jich k tomu, aby dostali svým cílům. A to, i když je to zcela zřejmě proti jejich pozicím jakožto anarchistů - anarchisté jsou přímým a naprostým nepřítelem jakékoli formy autority. Sociální boj je nyní okolo nás pouhým cirkusem. Jedná se o představení aktivismu a mesiášství těch, kteří jsou samozvanými anarchisty a kteří od přímé války sami sebe limitují a schovávají se za důvod „pravého momentu“ jednat. Ze svého strachu nabylí stupiditě a zbabělství. Ano, jsou naprosto vystrašení vykročit vstříc bitevnímu poli tváří v tvář nepříteli. Nepříteli pravému, a ne pouze imaginárnímu, podobnému těm z facebooku či twitteru.

Aby sociální anarchisté dosáhli toho, čemu říkají „cíle boje“, užívali často bez důstojnosti legálních cest. Pro nás je hlavní otázkou, jak mohou anarchistické boje zapadnout do legálního systému vytvořeného Státem, tedy nepřítelem našeho boje? Jak můžeš ty, který sám sebe nazýváš anarchistou, věřit v právníky a jejich laskavost v cirkusu „třídní akce“ závisejícím na zákonném procesu a všech jeho detailech? Jak můžeš nazývat „falešnou umělost“ „autonomním bojem“, kdy jsi sám částečně svými aktivitami součástí legálního právního systému, který pochází od nepřítele? Kde je v tobě anarchistický postoj, když se podrobuješ kladívku soudce, „radikálním“ nevládním organizacím nebo médiím? Věříme, že máš pouze dvě možnosti: buď jsi naprosto přišel o rozum, nebo jsi ani jedním pouhým kouskem nebyl anarchistou.

***Kde je v tobě
anarchistický postoj,
když se podrobuješ
kladívku soudce,
„radikálním“ ne-
vládním organizacím
nebo médiím?***

Dle našeho pohledu odděluje fundamentalistickou skupinu Moslem a marxisty či sociální anarchisty jediný bod, a tím je odvážná volba Moslem překročit mírumilovné demonstrace a čekání na to, až přijde změna. Jejich volbou je sebeozbrojení a útok proti strukturám a jedincům, které zvažili jako nepřátele.

Volba ozbrojit se a začít aktivně útočit však přeci jen není pro některé jedince z naší skupiny lehká. Je však důležité vyjasnit pohled na tučnou linii, která se týká uvědomění jedinců v skupině Moslem. Toto uvědomění není kritické. Volba přichází zvenčí, vstříknuta hrubě a bez odporu. Volba je přímým produktem indoktrinace a jedinci v této skupině jsou pouhými loutkami, zombiemi bez vlastního kritického myšlení. Mají jenom jednu pravdu, která nezná výjimky, přičemž jim chybí schopnost sebekritiky i důstojnost.

**Všechno a všichni,
kdo chtějí udržet
sociální uspořádání,
jsou našimi nepřáteli!**

Podle nás postihla absence důstojnosti i zdejší „anarchistické hnutí“. Až doposud jsme viděli, že sociální anarchisté postrádají v boji proti existujícímu pevný postoj a mutují do „sociálního aktivismu“ jakožto omluvy své neschopnosti vykročit k přímé akci. Argumentují, že nakr-

mení chudých nebo sdílení prostoru s bezdomovci je také součástí boje, čemuž říkají přímá akce. Něco takového je nám k smíchu. Indonéští sociální anarchisté okolo nás pouze přesunuli dílky iluze z jednoho místa na druhé, zatímco ve stejnou chvíli také změnili úhel pohledu, z jakého na něj nazírají. Jde o typ aktivit, díky kterému vždy cítili „revoluční napětí“ a který popíral, že pouze opakovali aktivity uvnitř jejich klidných oblastí života plných nudy.

Hovořili o lepší budoucnosti, kde není hierarchie a lidé jsou si rovni, zároveň ale akceptovali a legalizovali všechnu hierarchii v boji vlastním. Kvůli své individuální zbabělosti utíkají a schovávají se za argumenty solidarity s autonomními boji. Hlubší pohled ukáže, že jde jen o dočasné body, které hasí jejich žízeň po tom, čemu říkají „revoluce“. To je důvod, proč jejich revoluce je vždy o číslech či masách. Jejich revoluce je založená na potřebě společnosti vytvořit nebe na zemi. Na potřebě revoluce s dočasným napětím a plně falešných umělých květin a syntetických vůní. Jsou lůzou s jedinou destinací, stejnou jako je ta fundamentalistů z Moslem.

Prozatím v Indonésii známe Kontinum, anarchokomunistickou skupinu, která, třebaže oddělena oceánem idejí a hodnot, má postoj jasný. Tato skupina ve svých silných analýzách napsaných odvážnými soudruhy, a ne zbabělci, kteří umí překládat texty, ale třesou se jim ruce, drží-li v nich kameny, poskytuje jasný pohled s důstojností anarchistů. Kontinum jakožto skupina anarchistů překážky překračuje. Dělá tedy něco, co mnoho Indonéských anarchistů dělat neumí. Přimáčknutí ke zdi překážkami, mění se v sociální anarchisty hrající si s facebookem, twitterem nebo online překladem archaických materiálů o sto let starém anarchismu éry, kdy byl anarchismus „úspěchem“. Podle nás zastávají sociální anarchisté v Indonésii i v zahraničí žalostné postoje. To je důvod, proč bychom nepřemýšleli dvakrát seslat na ně náš hněv, stál-li by někdo z nich mezi námi a našimi násilnými akcemi. Všechno a všichni, kdo chtějí udržet sociální uspořádání, jsou našimi nepřáteli! Nemáme pro ně žádný respekt.

- Vězeňský systém, který je čím dál tím víc rozšířenější a přeplněnější, upevňuje svoji hlavní represivní roli. Je to poslední obranná bašta systému, zatímco nuzné mzdy a poslední zbytky sociálního státu nedostačují k umlčení hněvu vykořisťovaných.

- Byrokrati a politici jsou vždy připraveni vymyslet a zavést jakékoliv opatření, které by sloužilo k udržení systému při životě. Akce, které jsou dnes prováděny, stejně jako ty, které budou následovat, jsou plánovány tak, aby se vyhnuly možnosti zasažení nevinných lidí. Budeme pokračovat v demonstraci naší hluboké nenávisti vůči Státu a kapitálu. A zároveň v naší nespoutané lásce ke světu zbaveného nadvlády člověka nad člověkem a člověka nad přírodou. Nejsme první, ani poslední. Dnem i nocí vidíme na každé ulici, jak vzrůstá to stejné destruktivně-kreativní napětí směřující k lepšímu světu. V posledních nocích jsme byli v Janově, byli jsme v Soluni, byli jsme na italských silnicích. A zítra budeme znovu bojovat s bídou existujícího.

**Zaútoč a znič ty, kteří jsou odpovědní za represii a vykořisťování!
Zaútoč a znič všechna vězení, banky, soudy a policejní stanice!
Revolta je nakažlivá a bývá napodobována!
Sociální válku proti kapitálu a Státu!**

KDO JSME?

Vytvořili jsme FAI, to znamená federaci tvořenou buď akčními skupinami, nebo samostatnými jednotlivci, abychom šli za limity skryté v jednotlivých projektech a vyzkoušeli opravdový potenciál neformálních organizací. Jsme pevně přesvědčeni o tom, že pouze chaotická a horizontálně organizovaná struktura bez šéfů, autorit nebo centrálních komisí vydávajících rozhodnutí může naplnit naši potřebu svobody tady a teď. Naším cílem je organizace reflektující postoj anarchistické společnosti, za kterou bojujeme. Je zamýšlena jako prostředek, nikoliv jako kopie nějaké staré ozbrojené strany nebo organizace shánějící další členy. Kdyby nebyla prostředkem k vyzkoušení efektivity neformální organizace a její schopnosti zkvalitnit a posílit kontinuitu revolučních akcí, byla by naprosto zbytečná a jistě by vymřela. Skrz rozšíření akcí je možné skloubit organizaci a teoreticko-praktickou debatu na jedné straně a anonymitu skupiny či jednotlivce na straně druhé. Kromě specifického poselství ničení/tvoření akce nabízí také další poselství, jako například ty implikované v jejich metodách a prostředcích. Způsobené škody v tomto případě nehrají roli. Jsme si vědomi toho, že to nebude dobře ozbrojená minorita, která rozpoutá revoluci, ale jsme odhodlaní neodkládat naše povstání čekáním na to, až budou všichni připraveni. Jsme stále více přesvědčeni o tom, že prostá přímá akce proti institucím je efektivnější než tisíce slov.

FEDERACE pro její širokou horizontální strukturu, tj. spolek skupin nebo jedinců, svobodných a rovných mužů a žen, kteří jsou k sobě poutání běžnou praxí útoků proti nadvládě a jsou si vědomi toho, že vzájemná podpora a revoluční solidarita je nástrojem svobody. Vztahy ve federaci jsou zároveň stabilní i flexibilní. Nepřetržitě se vyvíjejí díky myšlenkám a činům, které přinášejí nové skupiny či jednotlivci, kteří se připojují. Nechceme žádnou demokratickou federaci, která by zahrnovala delegace, oficiální setkání, komise či orgány k volení vůdců, charismatické tváře a podvodně specializované řečníky. V neformální federaci musí být komunikace postavena na horizontální strukturu a anonymní debatě, která vzejde z praxe (z prohlášení k akcím) a z teorie, která bude obecně rozšířená skrze prostředky komunikace hnutí. Jinými slovy setkání budou nahrazena anonymní a horizontální

***Jsme odhodlaní neodkládat
naše povstání čekáním na
to, až budou všichni připra-
veni. Jsme stále více pře-
svědčeni o tom, že prostá
přímá akce proti institucím
je efektivnější než tisíce slov.***

debatou mezi skupinami nebo jednotlivci, kteří komunikují prostřednictvím praxe. Federace je naší silou, to znamená silou skupin či jednotlivců, kteří si vzájemně pomáhají prostřednictvím jasně definované úmluvy o vzájemné podpoře.

ANARCHISTICKÁ, protože chceme zničit Stát a kapitál. Chceme svět, ve kterém „panuje“ pouze svoboda a samospráva. Svět, ve kterém neexistuje nadvláda ani člověka nad člověkem, ani člověka nad přírodou. Stojíme vehementně proti jakékoli marxistické rakovině, která není ničím jiným než fasci-nující a nebezpečnou Sirénou, která hlásá svobodu pro utlačované, ale ve skutečnosti popírá jakoukoliv možnost svobodné společnosti a jednoduše nahrazuje jednu nadvládu nadvládou jinou.

NEFORMÁLNÍ, protože nevěříme v předvoj, a ani si nemyslíme, že jsme osvícená aktivní minorita. Chceme pouze žít jako anarchisté tady a teď, což je také důvod, proč uvažujeme o neformální organizaci jako o jediném druhu organizace, který by byl schopný předejít vzniku nějaké autoritářské nebo byrokratické mašinerie. Umožňuje nám to udržet si naši nezávislost jednotlivce a/nebo skupiny a zároveň nepřetržitě vzdorovat moci. Neformální anarchistická organizace podniká ozbrojený boj, ale odmítá klasický model monolitické organizace, která bývá tvořena základnou, řádnými a mimořádnými členy, výkonnými kádry, velkým množstvím peněz a životem ve skrytu. Domníváme se, že tato struktura je snadným cílem státní moci. V podstatě bohatě stačí tajný fízl nebo informátor k tomu, aby se celá organizace nebo alespoň její velká část zřítíla jako domeček z karet. Neformální organizace je naopak tvořena tisíci jednotlivci nebo skupin, které se navzájem ani neznají (poznají se jen na základě akcí, které vykonávají ve vzájemné podpoře, která je k sobě pojí). Kdyby se nějakou nešťastnou

Jakmile jsme dobře zakořenění, je pro moc velmi obtížné nás zničit.

náhodou infiltrovaný fízl nebo udavač přeci jen objevil, mělo by to dopad pouze na jednu samostatnou skupinu a nijak by to neovlivnilo skupiny další.

Kromě toho kdokoli, kdo se stane součástí FAI, se stává militantem pouze ve chvíli, kdy připravuje a vykonává akci. Organizace proto neovlivňuje celý život a další projekty, ve kterých se soudruzi angažují, takže to zabraňuje jakémukoli druhu ozbrojeného sektářství. Jakmile jsme dobře zakořenění, je pro moc velmi obtížné nás zničit.

Úmluva o vzájemné pomoci je důležitým bodem FAI a stojí na třech výše zmíněných základních bodech anarchistického revolučního projektu a přichází do hry ve chvíli, kdy se jedinec nebo skupina rozhodnou k FAI připojit.

1. REVOLUČNÍ SOLIDARITA

Každá akční skupina FAI se zapojuje do prokazování revoluční solidarity těm soudruhům, kteří jsou ve vězení nebo na útěku. Tato solidarita se prokazuje předně prostřednictvím ozbrojených akcí a útoků proti lidem a strukturám, kteří jsou zodpovědní za uvěznění našich soudruhů. Solidarita bude vždy nezbytným prvkem anarchistického života a akce. Samozřejmě, že se to nevztahuje na legální a technickou podporu: buržoazní společnost kýdla dostatečné množství právníků, sociálních pracovníků a kněží, což znamená, že se revolucionáři mohou věnovat jiným druhům aktivit.

2. REVOLUČNÍ KAMPANĚ

Když nějaká skupina nebo jednotlivec zahájí revoluční kampaň prostřednictvím svých činů a vydaných komuniké, ostatní skupiny a jednotlivci ve FAI budou tyto akce následovat v souladu s vlastními metodami a načasováním. Každá skupina nebo jednotlivec může zahájit bojovou kampaň na konkrétní cíl

„Tato demokracie, matka socialismu, je dcerou náboženství.“ (*)

– Renzo Novatore (Toward the Creative Nothing)

FUNDAMENTALISMUS, PŘÍMÁ AKCE A ANARCHISTÉ?

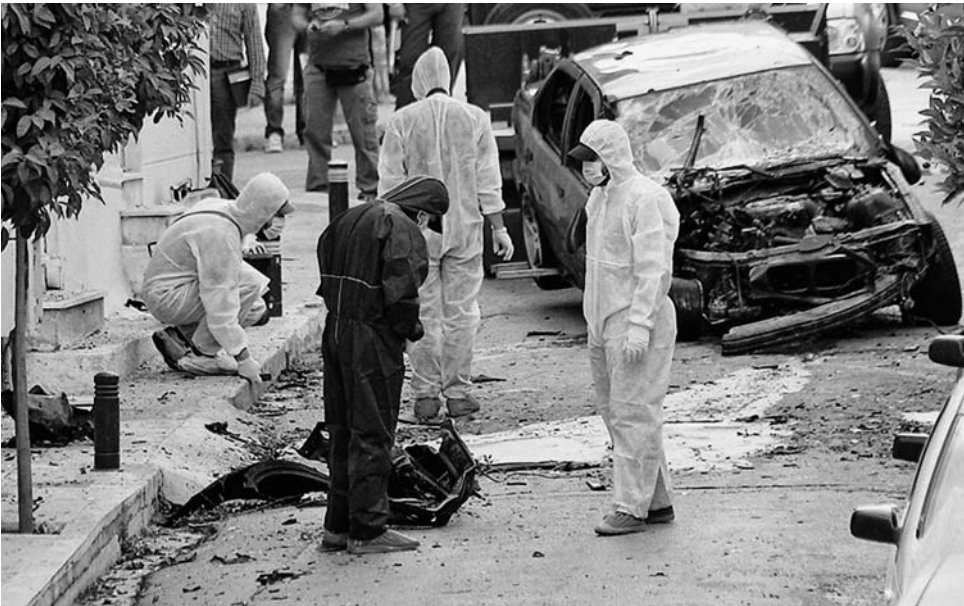
V Indonésii jsme od června 2013 zaznamenali proti fízlům nejméně čtyři případy politické střelby. Podle naší stručné analýzy má tyto akce na svědomí ozbrojená skupina Moslem. Moslem je fundamentalistická skupina, která existuje již několik let. Někteří jedinci tvrdí, že se skupina objevila na začátku roku 2000 a funguje až dosud. Její akce jsou jednoduše rozpoznatelné díky cílům, které její členové volí. Například bombardování kostelů a „kapitalistických symbolů“ jako jsou hotely nebo kavárny, kde si mnozí cizinci (západáci, či lépe řečeno běloši) chodí povyzat. Nejznámější akce této skupiny jsou umístění bomby v Bali z 12. října 2002, bomba proti hotelům JW Marriot (5. srpna 2003), bombová akce proti Australské ambasádě v roce 2004 a tři jiné akce známé jako bomba v Bali z 1. října 2005. Zdůrazňujeme jednu věc, a to tu, že skupina přešla na jinou taktiku. Raději než aby posílala nějaké sebevražedné atentátníky jako dřív, cílí nyní na fízly.

Proč je jejich cílem právě policie? Protože ta je pro ně nejrepresivnějším nástrojem Státu. Policejní instituce a všichni fízli jsou těmi, kdo musí převzít zodpovědnost za všechny „protipovstalecké boje“ Státu mířené proti této skupině Moslem a všem jejím členům v posledních deseti letech. Pro Moslem je číslem jedna Indonéská speciální protiteroristická jednotka dobře známá jako Densus 88. Fízli v Densus 88 mají v úmyslu výslovně rozbít Moslem a všechny teroristické aktivity v Indonésii i okolo ní. V posledních pěti letech jsme zaznamenali, že lidé z Densus 88 zabili v přestřelkách během několika nálezů proti Moslem některé jejich členy. Velký počet jich byl navíc zatčen a nejméně třicet jich nyní čelí různým obviněním u soudu.

Tato skupina uspěla podle našich analýz v praktikování malých buněk sestávajících ze tří či čtyř lidí a v organizaci neformálních a uzavřených metod. Komunikační spojení, výměna informací nebo logistika byla vybudována dobře, disciplinovaně a pevně. Také měli dobré zdroje pro přesuny při vyvlastňování bank, obchodů se zlatem nebo při okrádání nemuslimského bohatého občanstva. Někteří sebezvaní experti říkají, že skupina je dotována zeměmi středního východu, což má být důvod, proč tak jednoduše získávali střelivo, zbraně, zabezpečené domy a další podpůrné nástroje pro boj. Každý z jejich členů také dobře věděl o všech důsledcích boje, který nazývali „jihad“. Být zajat nebo případně zabit je pro ně pouze cena války. Tedy nic, čeho by se měli bát.

A jaký je cíl či smysl této skupiny? Jejich cílem je „Islámské království“ neboli takzvaný „*khilafah*“, který je samozřejmě založený na Islámských pravidlech nebo známém právu *Šaria*. Jedinec, který se k nim připojí, s ostatními sdílí společnou ideu, že nejlepší vládou je vláda Islámská, a je tedy i odpovědí na všechny krize materiálního světa, kterým nyní čelíme. Tito fundamentalisté – v našich analýzách – sdílejí stejnou ideu s marxisty a sociálními anarchisty, kteří viní kapitalismus ze všech dennodenních problémů. Islamističtí fundamentalisté, marxisté a sociální anarchisté jsou v našich očích skupinami lidí, kteří unikli z reálné války a vydali se hledat to, čemu říkají lepší vláda, lepší pravidla a lepší společnost. Slovy sociálních anarchistů tedy lepší společnost, slovy marxistů komunismus a slovy fundamentalistů khilafah. Rozdílná jména – společná podstata. Jejich cíl je ve všech aspektech podobný, jen mluví jazyky jiných teorií.

Sociální anarchisté postrádají v boji proti existujícímu pevný postoj a mutují do „sociálního aktivismu“ jakožto omluvy své neschopnosti vykročit k přímé akci.

Otevřený dopis International Conspiracy for Revange (ICR)

Všechny jednotky a buňky ICR
FAI/FRI Indonéská sekce

Září 2013

Konečně máme možnost detailně z pohledu naší skupiny napsat dopis. Zpoza geografických hranic, které však nikdy nebyly limitací pro naše myšlenková setkání a akce, a které jsou však jedním ze základních problémů, který zabraňoval našim fyzickým setkáním. Skrze tento dopis chceme nabídnout některé z našich analýz, které se týkají situací okolo nás (jakožto jedinců, ale i skupiny), a také naše vlastní analýzy související s poslední situací ve FAI/FRI od doby, co jsme jejich součástí. Tento dopis je naší kritikou a příspěvkem napříč zeměkoulí všem internacionalistickým anarchistům praxe.

Dopis je sám o sobě výsledkem našich diskusí. Je však nutné být si vědom toho, že ačkoli používáme pro zachování anonymity jedno jméno, jsme stále asociací individualistů. Pohledy některých částí tohoto dopisu tedy reprezentují společnou shodu mezi jednotlivci naší skupiny. Nikdy jsme však nechtěli potlačovat názory jednotlivců, proto se v některých částech textu mluví o individuálních analýzách nebo individuálních gestech.

prostřednictvím jedné nebo více akcí, které jsou označené danou skupinou nebo jednotlivcem podle prohlášení Federace. Pokud s kampaní ostatní skupiny nesouhlasí, projeví se jejich kritika prostřednictvím akcí a komuniké, které přispějí k nápravě nebo diskusi.

3. KOMUNIKACE MEZI SKUPINAMI ČI JEDNOTLIVCI

Není potřeba, aby se akční skupiny FAI vzájemně znaly. Tak se lze vyvarovat represím a možnosti vzniku byrokratů a vůdců. Komunikace mezi skupinami nebo jednotlivci je zajištěna akcemi a kanály, které hnutí využívá, aniž by se přímo znali.

P. S. Jakýkoliv odkaz na FAI Federaci italských dopravců (*Federazione Autotrasportatori Italiani*) nebo na FAI Italskou Anarchistickou Federaci (*Federazione Anarchica Italiana*) nebo snad na FAI Italský fond životního prostředí (*Fondo Italiano per l'Ambiente*) je způsoben čistě shodou náhod. Omlouváme se všem dotčeným.

Neříkejte, že je nás málo – Prohlášení italské FAI

*FAI/FRI/Artisans Cooperative of Fire and Similar (occasionally spectacular)
FAI/FRI/20th July Brigade*

Srpen 2011

Príspevek k diskusi o komunikaci, organizaci a ozbrojeném boji na úsvitu nové éry pro naše sestry a bratry z FAI/FRI.

Neříkejte, že je nás málo

A že ten úkol je pro nás až příliš těžký

Řekli byste snad, že dvě tři skvrny mraků

Jsou pouhou drobností v koutě letní oblohy?

V momentě se všude rozprostřou...

Blýskání, pak blesky, burácení hromů

A mezi tím vším padá déšť

Neříkejte, že je nás málo

Říkejte jen, že jsme

- Lee Kwang Su

Tímto dopisem se my, soudruzi z **FAI/FRI/Artisans Cooperative of Fire And Similar (occasionally spectacular)** a z **FAI/FRI/20th July Brigade** hlásíme k dopisním bombám z března 2011. Jedna způsobila nadporučíkovi Alessandra Albamonta of Folgore (*divize italské armády*) vážná zranění a další

nezávislé iniciativy. Koncept iniciativy pro CCF není jen vyhnutí se jakémukoli ničivému sentimentu, ale naopak obnovuje naše vztahy směrem k úplně tvůrčí hojnosti a svobodě. Je to další krok směrem k výsluní anarchie...

Co je důvodem toho, že přispíváte se vši svou silou k šíření anarchistických myšlenek a vydávání těchto myšlenek i zevnitř vězení?

Vzhledem ke skutečnosti, že podmínky našeho uvěznění na nás uvalily mnohá omezení a zbavily nás stejně tak mnoha možností jednat útočně tak, jak bychom chtěli, považujeme za důležité šířit anarchistický útočný diskurs, který se s ohledem na jeho formu a obsah může stát stejně ostrým jako čepel břitvy. Masky anonymity následkem našeho zatčení padla. Proto tím, že se přihlašujeme k odpovědnosti za naši účast na anarchistických přímých akcích skupiny CCF, máme nyní šanci předložit a mluvit o přímých a rozhodných útocích na existující svět. Odstartovat tak čilý a pokračující dialog se všemi těmi soudruhy, kteří jednají v nepřátelském duchu proti tyranii. Cítíme tímto, a to navzdory omezením, která máme jakožto zajatci v rukou moci, že přispíváme k formování ofenzivní fronty anarchistické praxe Černé internacionály. Naše přispění ke všemu tomu nás přivádí „o krok“ blíže ke svobodě, protože duševně unikáme a naše mysli a srdce doprovázejí každý útok přímé akce proti kultuře moci. Cítíme se tak živější, pevnější a silnější a naše morálka se obrozuje v myšlení, že okovy věznění nemohou přemoci impulsy našeho vzpurného ducha. To je důvod, proč vši naší silou přispíváme k rozšiřování anarchistických myšlenek a publikací.

Jaké jsou podle vás nejjednodušší formy, kterými může být vyjádřena anarchistická solidarita vězňům sociální války?

Jak jsme již řekli, vězení není pro anarchistu monumentem, který se má zničit, ale zastávkou na cestě, kde každý soudruh získává poznání sebe sama, jakož i nepřítele. Anarchistická solidarita ruší zdi samoty a izolace a dává nám vnitřní sílu proti našim vězňům. Když je solidarita věrohodná, pak nemůže být ani porovnávána, ani klasifikována, ani řazena. Taková solidarita je vzdálena od expertů a odborníků, kteří z tohoto pojmu udělali pitomou frašku humanismu a vykreslování uvězněných jako obětí, která zmrzala všechny naše útočné charakteristické rysy. Anarchistická solidarita se nepřizpůsobuje normám, ani neomylným návodům. Co je podstatné pro solidaritu, je pokračování a zaostření anarchistického útoku jakýmkoliv nevyhnutelnými prostředky - od rouhání a útočného plakátu, k činům užívajícím explozivní zařízení či střelbu vůči reprezentantům existujícího světa. Solidarita předává odhodlané poselství, že všechen boj pokračuje a jak již jiní soudruzi řekli před námi: solidarita mezi anarchisty je víc než jen slova...

Harisis Hadjimihelakis, Panagiotis Argiour, Gerasimos Tsakalos, Michalis Nikolopoulos, Giorgos Polidoros, Christos Tsakalos, Damiano Bolano, Giorgos Nikolopoulos, Olga Ekonomidou, a Theofilos Mavropoulos momentálně (leden 2014) dostávají dopisy na tuto adresu:
Dikastiki Filaki Koridallou, A Pteryga, 18110 Koridallou, Atény, Řecko

Těž můžete poslat dopisy na:
P.O. 51076, 14510 Nea Kifissia, Atény, Řecko

nebo je pošlete na email:
sinomosiapf@riseup.net

Co je pro vás „skutečný cíl“ protispolečenského proudu a skutečného boje proti existujícímu?

Podvratné anarchistické myšlení je pravidelně mrzačeno diktátem společenské morálky a viditelné eventními dogmaty. Neustále jsme hnáni do předem definovaných dvoupólových světonázorů, které se nám nabízí - dobro versus zlo. Despotický stát se zjevuje v roli zla a utlačovaná společnost se zjevuje v roli dobra a věčné oběti. Nicméně moc není tvořena jednoduše zájmovou skupinou sestávající z ředitelů, vůdců a vrchních velitelů, ale neohraničeným společenským vztahem. Moc žije hlavně skrze policejní zbraně stejně jako skrz příkazy dané otcem uvnitř patriarchální rodiny. Autorita nerozlišuje

Když říkáme „válku společnosti“, nemáme na mysli masové krveprolití, ale zánik společenských norem.

malé a velké tyrany. Je přítomna v každém aspektu společenského života, od železné pěsti zákonů k nejprostším gestům v osobních vztazích. Z tohoto důvodu považujeme společnost za jasný žalář moci. Kromě toho udržení moci nesestává výhradně z represe, ale také z akceptování moci mnoha jedinci. To je důvod, proč my, jakožto protispolečenská anarchisté, si přejeme zničit společnost a jeho vládnoucí morálku. Když říkáme „válku společnosti“, nemáme na mysli masové krveprolití, ale zánik společenských norem. Mimoto společnost mas je dítětem moci.

Společenská soudržnost je postavena na autoritářské masové kultuře, která dává na odív ikony spektaklu, mluví jazykem státní propagace a reklamy, podněcuje rasovou segregaci a vytváří anonymní osamělý dav. Či, jak to je psané kdesi ohledně městských společností, „Nikdy jsem neviděl lidské domy tak blízko sebe - a přesto, lidé jsou si tak daleko a tak osamělí.“ Protispolečenský anarchismus bojuje proti této autoritářské pyramidě společnosti a prosazuje komunitu anarchistických uskupení. Lidská komunita, jež je opakem společnosti, prosazuje komunikaci, tvořivost, představivost... Společnost zhltnutá unikátností a osobitý rys jednotlivce existujícího v anonymním davu, zatímco komunita povznáší kolektivní soudružský postoj založený na volném spojení individuů. Jedná se o výraz života podle našich tužeb a odstranění pravidel.

Existují rozdílné názory mezi vámi jakožto samostatnými osobnostmi? To jest uvnitř CCF? Pokud ano, jak je řešíte, abyste mohli učinit společná rozhodnutí?

CCF je skupina individualistických anarchistů a nihilistů, jejichž vztahy jsou založené na kolektivních touhách, volbách a akcích. Každý z nás jednotlivě, ale také všichni společně na kolektivní úrovni, prosazujeme hodnoty a charakteristiky nové anarchistické městské partyzánské války. Věříme, že často akce mluví silněji než slova. Ba co víc, jsme lidé, kteří prošli různými cestami, různými zkušenostmi a různými společenskými sférami, ale spojuje nás zápal pro praxi a odhodlanou bytostnou vzpouru anarchie. Nová anarchistická městská partyzánská válka je volba, která nemá cestu zpět. Pokračujeme v rozvíjení se, pálíme mosty, které nás spojují s pořádkem a poklidností světa normálního života. Samozřejmě že i mezi námi explodují na našich setkáních a v našich debatách někdy neshody, které tvoří nové diskuse, nové shody a zase další neshody. Ale je to jediný způsob, jak se uskutečňuje vývoj - skrze rozpory a rozkoly. Jednomyslnost masové shody prospívá uniformitě, která je fašistická právě tak jako nudná, protože utopila neobyčejné a unikátní charakteristické rysy našich individualit. Naše rozhodnutí jednat proti existujícímu ponechává místo pro naše neshody, které budou vyjádřeny kreativně a budou směřovat k výhledu na zostření anarchistického úderu, spíše než ke vzniku charismatických osobností, které jsou vtaženy do stojatých vod sestávajících z nekonečných teoretických rozprav na shromážděních a kde existuje nerozhodnost. Nechceme v našich neshodách každého z přesvědčit, ale spíše naslouchat než mluvit. To je pro nás anarchistická komunikace, forma vyjádření s žádnými zárukami či jistotami. Vztahy mezi námi jsou každým dnem probírány zkouše, aby se zjistilo, zda jsou užitečné a zdali jsou stále naší volbou, a ne obětí na oltáři zvyku. Notabene CCF nemá žádný ústřední výbor či neviditelnou oficiální linii. Je setkáním našich tužeb, daleko od vynucené jednoty typu „musí se“. Když se tedy nesouhlas ukazuje být silnějším než výhled po shodě, nesouhlas se tvořivě osvobozuje pomocí

balíková bomba lehce zranila dva zaměstnance Swissnuclear. V solidaritě s našimi bratry a sestrami z **Conspiracy of the Cells of Fire/FAI/FRI** jsme poslali další bombu také do Koridallorského vězení. Tento dopis vzešel ze setkání, které sezvaly soudružky z **FAI/FRI/Sisters in Arms of the Mauricio Morales Nucleus**.

V poslední době jsou ulice významných měst na pobřeží Středoziemního moře stále častěji oživené vášnivými protesty a demonstracemi utlačovaných, kteří už dlouho nejsou s to trpět útlak nadvlády: od Řecka po Tunis, od Španělska po Libyi – zápalná šňůra dohořívá. V jedné z takových ulic jsme se setkali a rozhodli se prohloubit debatu o tom, co se děje okolo povstaleckého anarchismu. V diskusi zazněl nesouhlasný hlas s obecným optimismem soudruhů, kteří vidí rozmanitá a nová ohniska boje vynořovat se v životně důležitém mezinárodním a neformálním kontextu. Tento hlas patřil soudružce ze **Sisters in Arms of the Mauricio Morales Nucleus**, která poukázala na to, jak byly výše zmíněná komunikace cenzurovány. Takových komunikací bylo celkem dvanáct, které byly v italském jazyce odeslány běžnou poštou radě anarchistických hnutí. Avšak ani jedno z nich nebylo uveřejněno, a tak se životně důležitá komunikace ohledně mezinárodního růstu neformální diskuse zdržela. Dnes víme, že tato cenzura je pouze zoufalou reakcí starého anarchismu, který je nakažený byrokracií mítinků a obsesi nad bojem ve společnosti a který dílčí boje přeměnil v hlouposti.

Nový anarchismus se zrodil z prachu starého a slavného individualistického anarchismu. Jak naše sestry napsaly v jednom ze svých prohlášení, které nebyly uveřejněny: „Poprvé v historii neformální organizace se federace neformálních skupin na světové úrovni ztělesňuje tím, jak krvácí a zároveň čerpá další krev“. Neformální organizace už dlouho není abstraktní fantazií a samomluvou skupiny soudruhů více či méně vzdělaných a více či méně opravdových. V těchto posledních letech misili noví nihilisté z různých částí světa obavy ze Státu spolu s nepřátelstvím k oficiální části anarchistického hnutí. Nový anarchismus získá svou sílu z destruktivní představitosti a zesílí soudržností v akcích.

Nový anarchismus se zrodil z prachu starého a slavného individualistického anarchismu.

Od doby, co jsme vypustili návrh na „Neformální anarchistickou federaci“ se stalo mnohé. Dnes díky sestram a bratrům z CCF, které návrh znovu oživil, se staly **FAI/FRI, FAI/Global Network, International Network of Action and Solidarity, Informal Anarchist Federation – Global Network** se svými tisíci jmény skutečností. Skutečností, která potřebuje růst, obzvlášť pak nyní prostřednictvím neformální organizace na světové úrovni a díky federaci akčních skupin. Tucty a tucty buněk, jader, hnutí a jedinců spojených čistou a silnou horizontální a obecně rozšířenou dohodou o vzájemné pomoci napadá existující chaotickým a ničivým způsobem.

V Řecku:

- Conspiracy of Cells of Fire / FAI / FRI
- FRI / Conspiracy of Cells of Fire / Revolutionary Groups for the Spreading of Terror – Nucleus of vandals
- FRI / Terrorist Complicity Warriors of the Abyss Severino Di Giovanni Commando
- FRI / Deviant Behaviours for the Spreading of Revolutionary Terrorism / Cell of Anarchist Action
- Cell of Revolutionary Solidarity – FAI
- Anarchist Revolutionary Front / Deviant Behaviours for the Spreading of Revolutionary Terrorism / Cell of Reflective Attack
- FAI / Cell of Aggressive Conscience
- FRI / Conspiracy of Cells of Fire / Revolutionary Groups for the Spreading of Terror / Cell Abnormal
- Heretics

V Indonésii:

- FAI Informal Anarchist Federation, Indonesia Section

V Mexiku:

The two souls of Mexican insurrectionism (ALF – ELF) and the Autonomous Cells for immediate Revolution – Praxedis G: Guerrero

- Informal Anarchist Federation / Acrata

- Earth Liberation Front (ELF) / International Network of Action and Solidarity – Anti-Civilization Informal Group

- Earth Liberation Front (ELF) / FRI – International Network

- Insurrectional Cell Sole-Baleno of the Autonomous Cells for immediate Revolution – Praxedis G. Guerrero / FAI

- Commando of Free, Dangerous, Wild and Incendiary Individuals for the Black Plague / FAI / International Network

- Luddites Against the Domestication of Wild Nature / FAI / International Network

- Eco-Anarchist Cell for the Direct Attack / FAI / International Network

- Revolutionary Action Brigade for Propaganda by the Deed and Armed Action – Simon Radowisky / FAI / International Network

V Chile:

- FRI / Insurrectional Commando Aracely Romo

- Commando 8th of December International Cordination FAI

V Rusku:

- ELF Russia Informal Anarchist Federation (FAI) / International Network of Action and Solidarity / FRI

V Peru:

- Circle of Iconoclastic Action / FAI

V Nizozemsku:

- Conspiracy of Cells of Fire – Dutch Cell

V Anglii:

- International Informal Anarchist Federation / FAI

V Itálii:

- FAI / FRI / Artisans Cooperative of Fire and Similar (occasionally spectacular)

- FAI / FRI / 20th July Brigade

- FAI / FRI / Sisters in Arms of the Mauricio Morales Nucleus

- FAI / Revolutionary Cell Lambros Foundas

- FAI / International Solidarity

- FAI / Animal Revolt

- FAI / Revolutionary Nucleus Horst Fantazzini

- FAI / Cells Against Capita Prison and its Jailers and its Cells

- FAI / Armed Cells for International Solidarity

- FAI / Anonymous Terrible Revolt (RAT)

- FAI / Metropolitan Cells

- FAI / Narodnaja Vojla

nárok. Masy dobrovolných otroků jsou oslněny svými vlastními řetězy. Mimoto byrokratická společenská tendence uvnitř anarchismu chytá sebe sama do pastí workeristickou logikou a posvěcováním proletariátu. Tento směr se tak stává bázlivým a neschopným hájit a podporovat anarchistickou praxi ozbrojených loupeží - vyvlastňování. Formální-civilizovaná anarchie dává přednost propagovat taktiku samosprávy bída a útisku pomocí samosprávných odborů, namísto navrhování skutečně jasné praxe krádeží a úplné negace práce.

Pro nás jsou ozbrojené loupeže vůči finančním chrámům moci nedílnou součástí nové anarchistické městské partyzánské války. Spojují individuální osvobození z despotie práce s kolektivní perspektivou odstranění námezdního otroctví. Přesto však musíme být ohledně této otázky neustále ostražití. Samotná bankovní loupež není ničím víc než krásným adrenalinovým momentem. Pokud bandité zkrátka odmítají pracovat, ale udržují dále při životě dominantní kulturu uvnitř svých hlav, pokud uctívají peníze a jsou okouzleni konzumní mánií, pak jejich akt může být ilegální, avšak neodmítá společenské mravy. Pro nás loupež není aktem, jak snadno dosáhnout bohatství, ale vědomá volba jak si vzít zpět ukradený čas a jak jej osvobodit útočením na falešné idoly, které v existujícím čase triumfují. Z tohoto důvodu musíme odmítnout výmluvy, fetišizované dělnické moralizování a překonat překážky, abychom odstartovali smysluplnou diskusi uvnitř anarchistických skupin ohledně tématu ozbrojené anarchistické vzpoury a zrušení práce jednou provždy.

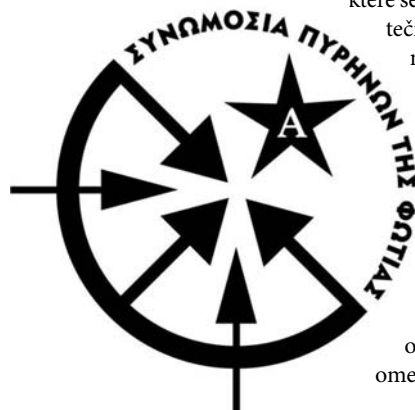
Zapadají „spojenctví“ s levičáckými složkami podle vašeho názoru do antifašismu?

Antifašistický boj je pro nás buď anarchistický boj, nebo není ničím. Rozdíly a stupně odchylek, které existují mezi anarchistickými a levicovými kruhy, mají základní význam v každém teoretickém a praktickém aspektu a tímto je nemožné vytvořit momenty sblížení. Pouze momenty rozchodu a sporu. Podstata anarchistického útoku je na hony vzdálena od poraženectví, stavění se do role oběti a pranýřování, od rysů převládajících v levicových uskupeních. Jakékoli spojenectví s takovými levičáckými schémata ve jménu antifašistické fronty může vytvořit jen obezřetný kompromis vůči anarchistickému diskurzu a praxi. Pro nás antifašistický boj znamená především být v ofenzivě vůči fašistům, použít proti nim jakýchkoli prostředků - od boxerů a nožů, až k bombám a kulkám.

Čím to je, že člověk má potřebu čekat, aby mohl poprvé postoupit k “sebeobraně” (nebo řečeno jinak, k odvetnému násilí) a protiútoky?

Věříme, že každý člověk tvoří pro sebe sama celý svět. Z tohoto pohledu je vše subjektivní. Náš život je náš osobní příběh, viděný našima vlastníma očima. To je důvod, proč nevěříme v objektivní podmínky,

které sestávají a akceptují jedinou a výhradní objektivní a revoluční skutečnost. Neexistuje jediná realita, ale nespočet realit. Neuznáváme masové tvoření revolučního uvědomění, podvrtných zkušeností nebo osvobozujících činů. Měníme v popel tyto definované poslušné pořadníky a sabotujeme objektivní načasování. Každý z nás má své individuální vnitřní „hodiny“, které jsou s to vést každého k výbuchu zacílenému proti nynějšímu pořádku. Není třeba čekat na kouzelný okamžik probuzení mas, ani není důvod k tomu, abychom ubrali plyn a sladili krok s lidským davem, který, jak se zdá, hluboce uctívá své vlastní řetězy. Měli bychom vyrazit do útoku v okamžiku, kdy cítíme nespokojenost doléhající na naše vlastní bytí. Měli bychom se odtrhnout od postojů oběti a její neustálé obrany a zaútočit neomezeností anarchie.

Krátké interview se členy Conspiracy of Cells of Fire, kteří jsou momentálně uvězněni v Řecku

Duben 2013

Jaký je váš pohled na squatterskou praxi?

Squaty jsou nadčasové prostředky anarchistické vzpory. Soudruzi, kteří obsadí nějakou budovu v metropoli, ve skutečnosti osvobozují prostor uvnitř těchto metropolí a boří militarizovanou uniformitu urbanistické výstavby. Squat může být místem nepřátelství vůči nadvládě obchodování, reklam a proti samotnému spektaklu. Představuje oblast války zaměřené proti fašistům, policajtům a poslušným občanům. Ve skutečnosti je to prostor, kde jsou osvobozeny myšlenky, emoce, tvořivost a solidarita. V těchto místech je čas definovaný pouze dle našich tužeb, a ne podle taktu donucení a rozkazů. Nicméně squat sám o sobě není centrem boje. Anarchie vlastně nemá žádná takové centra. Skládá se z kružnic, které jsou ve stálém pohybu... Pro nás je squatting způsobem anarchie, a ne jeho cílem. Bohužel se některé squaty v Řecku prohlašují za ostrůvky svobody a opomíjí jiné formy přímé akce. Takto uvnitř městské pouště okolo sebe tvoří zdánlivou oázu svobody. Tímto se udržení pouhé existence squatu stává pro určité anarchisty samotným cílem. Výsledkem je, že se jednou za čas squateři, kteří čelí potenciálnímu riziku zákroku proti jejich squatterskému projektu, rozvážným a reformistickým způsobem dohodnou a usmíří se se státem a městskými úřady, a to s jediným cílem zachránit svůj prostor před represí. V Řecku nedávno v případě soudního vystěhování squatu Villa Amalia levicová strana Syriza vydala vůči squatu prohlášení vyjadřující solidárnost a podporu. A žádný squatter na tuto událost nereagoval. Naopak tam existovalo velké množství tolerance a ohlasu na reformistické kruhy, které rády squaty prezentují jako alternativní kulturní centra. Pro nás je anarchistický squat živoucí továrnou subverze, vzpoury a války proti existujícímu. Je to pro soudruhy setkávacím místem ke komunikaci, výměnu myšlenek mezi sebou, organizování se a plánování nových útoků proti státu a jeho společnosti. Squat, to nejsou čtyři zdi nějaké budovy, ani jeho dveře či okna. Squat se skládá z lidí s ním spojených. Skládá se z jejich tužeb,

Námezdní práce již není považována za zotročení, ale za oprávněný nárok. Masy dobrovolných otroků jsou oslněny svými vlastními řetězy.

Námezdní práce nás zbavuje vlastnictví nad naší tvořivostí a představivostí a proměňuje nás na hloupé součásti společenského stroje, který šíří lidské maso, krev, sny a tužby. Ignorujeme příkazy nadřízených a hodinových ručiček, které nastavili řídicí vedoucí. Práce je mrtvý čas našich životů držící nás jako rukojmí, kteréžto nás spoutává tímto zvykem. Nicméně tato pracovní etika je ještě více zákeřná než donucování k samotné práci. Námezdní práce již není považována za zotročení, ale za oprávněný

zájmů a jejich různorodých projektů. Nic z tohoto není ztraceno kvůli soudnímu vystěhování či demolicí nějaké budovy.

Nakolik je pro vás důležitá projekce zrušení práce?

Tyranie práce a její etiky pronásleduje naše skutečné životy. Zvítězit nad prací skrze negaci práce je základním prvním krokem, aby bylo dosaženo naší individuální samostatnosti. Odmítáme se stát jenom další součástí pasivních položek ve statistice výrobního procesu.

Nyní je to deset let, co jsme se vytrvale snažili přivést tento organizační projekt k životu navzdory našim limitům. Samozřejmě, že náš růst nebude lineární a progresivní, budou zde vrcholy a pády, dlouhá a krátká období, během kterých vše bude ztichlé, aby to pak naráz opět zesílilo tak, jak bychom si to v některé zemi nedokázali ani představit. Díky vůli a síle bude dávat každá skupina a každý jedinec svůj příspěvek do akce a komunikace tím, že bude pomáhat všem ostatním upevnit cíle mnohem přesněji.

V Řecku již tvrdě udeřila represe. Naše sestry a bratři z CCF pokračují v boji i zpoza zdí vězení a přispívají k formování organizace skvělým způsobem prostřednictvím svých článků. Jsme jednotlivci a neznáme se navzájem. Naše rozmanitost je pěstí, která rozbije okovy. Revoluční solidarita nás ze všeho nejdříve poutá skrze to, co někteří anarchisté hloupě nazývají „fiktivním hnutím“, protože nemohou pochopit, že je to právě solidarita, kterou se jakýkoli revoluční projekt sám definuje.

V průběhu naší historie jsme my z italské FAI vždy jednali bez užívání „sociálních“ bojů jako prostředků, jednali jsme jako ti, kteří byli proti FIES (oddělení extrémní izolace ve španělských vězeních, která jsou užívána k věznění anarchistických vězňů a dalších „neovladatelných“) nebo proti CIE (imigrační zadržovací centra) a nikdy jsme se nesnížili do mrzkých demagogických pozic. Vždy jsme si počínali jako jednotlivci bez potřeby kohokoli poučovat a očkovat. Ničíme, co ničí nás, a to, co nás nezabije, to nás posílí.

Jediné limity, které klademe na naše akce, jsou etické povahy. V tomto světě začleněných a vyloučených jsme naší akcí učinili volbu. Nezajímá nás společnost rozdělená na třídy, nechceme žádnou diktaturu jedné třídy nad druhou, my chceme anarchii! Miliony mikrokosmů, ve kterých může každý jedinec experimentovat volně. Je to něco velmi podobného tomu, co zakoušíme prostřednictvím akcí každý den tím, že rozvíjíme nejlepší cestu našeho organizování se, aniž bychom se vzdali naší individuální svobody. Je vzrušující vyvíjet se touto organizační zkušeností po boku našich bratrů a sester, které jsme nikdy neviděli a které pravděpodobně ani nikdy neuvidíme. Je vzrušující, že jedinci, kteří se navzájem neznají, docházejí ke stejnému závěru v daný okamžik dějin.

Nevíme, jak se FAI/FRI vyvine, možnosti jsou ohromné a nemohou být předpovězeny. Vše by náhle mohlo být uhašeno nebo růst exponenciálně. Náš růst bude hlavně kvalitativní, růst čerpající přesně z oné nepředstavitelné možnosti neformální organizace. Bude to trvat dlouho, než ze sebe FAI/FRI dá to nejlepší, předtím, než se neformální organizace stanou reálným problémem pro status quo. Anarchistická válka odporu začala více než před sto lety. Se svými slavnými okamžiky Pařížské komuny, epochy propagandy činem, éry velkých revolucí i s okamžiky méně slavnými, jako je odborářství, nenásilí, libertinský municipalismus - vše, co nazýváme kompromisem.

Naše dráha bude dlouhá a charakteristická nepřetržitou komunikací prostřednictvím činů. Komunikace je základním kamenem všech neformálních struktur, je to však také její slabý článek. Do minulého roku se dalo o našich akcích dočíst na titulních stranách všech hlavních italských novin, což nám pomáhalo komunikovat. Dnes však moc odhalila nebezpečí této komunikace (což bylo nevyhnutelné) a cenzuruje nikoli naše akce, ale naše komuniké, naše zprávy. Rozhodli jsme se proto pro návrat k elektronickému mailu, abychom urychlili šíření tohoto dopisu a dosáhli na tolik anarchistických hnutí, jak je to jen možné. Rozhodli jsme se tak i kvůli nedostatku publikací v italském jazyce, který může dát prostor tomu novému, co se v anarchistickém hnutí na mezinárodní úrovni děje. Myslíme si, že k akci je třeba se přihlásit a vysvětlit ji, aby mohla být replikována. Jinak ji moc pošpiní a deformuje její význam, čímž ji pohrbí: víme to velmi dobře, protože jsme to zažili už mnohokrát. I tak zůstává destruktivní čin velmi krásnou věcí i tehdy, když není potvrzený. A někdo jej může provést i pouze pro pouhou radost z toho, že ji dělá. Vždy je dobré dělat něco správného. To nám však nestačí, my chceme, aby se tento systém zhroutil. Čím více je akce reprodukovatelná, tím větší je

Naše rozmanitost je pěstí, která rozbije okovy.

její reálný destruktivní potenciál; čím více rebelů pochopí, že existuje konkrétní vzdor, tím víc budou sami tlačeni do akce. Tak jako v minulosti, tak i dnes se stále někteří z nás připojují individuálně k anonymním akcím po boku soudruhů, kteří zcela jistě k FAI/FRI nepatří. Při nich poskytujeme technické informace, které mohou ušetřit cenný život soudruhů, a někdy se také učíme nové techniky.

Zastupujeme pouze sami sebe, muže a ženy v trvalém boji proti (...) moci kapitálu, který hrozí, že vymaže život z povrchu planety.

My z italské FAI se ubíráme všemi stezkami, které mohou vést na revoluční cestu. Střety na náměstích, populární boje, více ohraničené projekty radikálních bojů... vše přispívá k zlepšení naší útočné praxe. Po deset let jsme jednali nerušeně. Moc útočí všude s většími a většími neuvěřitelnými represivními operacemi, nikoho z nás však doposud nedostala. Je nám opravdu líto těch soudruhů, kteří byli

zatčeni nebo vyšetřováni, je to však lepší, než kdyby pravý viník zůstal na svobodě, a oni by tak mohli zasahovat znovu a znovu. Někteří z nás pravděpodobně odpadnou, nové skupiny se však zase vynoří. V takovém případě doufáme, že budeme schopni jednat jako sestry a bratři z CCF, kteří v boji pokračují odvážně a soudržně i za zdmi vězení, která jednoho dne vyletí do vzduchu, tím jsme si jisti.

Kritika musí být aktivní a živá. Kritika a sebekritika nás musí chránit před sebevztažností, protože to by nás jistě vedlo k fikci jdoucí do prázdna.

Jak jsme řekli už kdysi, je lepší, když se afinitní skupiny navzájem neznají, tak totiž mohou bojovat s represí efektivněji. Někdy se však stalo, že jsme v hnutí soudruhy poznali, což sice znamenalo větší rizika, avšak také bezprostřední perspektivy jako je získání hlubších technických znalostí, více šancí na získání zbraní a výbušnin, více šancí jak podporovat soudruhy, kteří jsou nuceni žít v utajení. The Sun Still Rises od CCF jsme četli velmi pečlivě a došli jsme k závěru, že tři klíčové body neformální dohody druhé generace CCF se mohou stát klíčovými body FAI/FRI. Tyto tři body odráží naše hlavní charakteristiky.

Zaprvé: ničivá přímá akce jakožto nepostradatelný a základní prvek. Taková akce může nabýt formy hozeného molotovu stejně jako vraždy, není určena žádná hierarchie důležitosti, o tom rozhodne nejlépe každá skupina nebo jednotlivec sám respektujíc svou vlastní revoluční etiku, která však vždy bude zcela jistě vylučovat náhodný úder. Z našeho pohledu by měl tento bod přivést k životu nové nihilisty a anarchistické guerilly a tisíce ohňů všude proti kapitálu.

Zadruhé: velmi důležitým bodem je, že se nikdy nestaneme mluvčími nebo zástupci někoho jiného. Zastupujeme pouze sami sebe, muže a ženy v trvalém boji proti existujícímu, politické moci, technologické moci, moci kapitálu, který hrozí, že vymaže život z povrchu planety.

Nemáme samozřejmě žádnou víru v jakoukoli sociální třídu vnucující svou „diktaturu“ třídě jiné, pokaždé to totiž končí diktátorstvím „zástupců“ oné dané třídy. Nevyjadřujeme žádnou solidaritu vůči těm, kteří jsou utlumení a kteří jsou vykořisťováni, ale nehnou ani prstem, čímž přispívají k našemu vlastnímu útlaku. Co nás charakterizuje nejvíce je odmítnutí zástupců a zastupování. Naše revolta je individuální, což je to, co dělá náš anarchismus revolučním a nihilistickým prostřednictvím organizačního nástroje neformální organizace.

Zatřetí: mezinárodní revoluční solidarita. Soudruzi, kteří se připojí k neformální dohodě, budou muset zahájit kampaň útoku, který bude převzatý dalšími skupinami FAI/FRI, podle jejich vlastních metod a načasování. Tři jednoduché a jasné body, které z našeho pohledu značí krok vpřed k naší neformální organizaci, a to tím že „antisociálními“ a „nihilistickými“ vizemi rozšiřují zakládající dokument FAI „Otevřený dopis antiautoritářskému a anarchistickému hnutí.

Vše, co se vztahuje k FAI/FRI, je v chaotickém a neustálém vývoji, který vychází z mnoha jmen a definic. Je to pouze začátek a CCF jsou motorem této exploze revoluční vitality. Je to hnací motor neformální federace, která roste a která již přerostla přes státní hranice, které si my, anarchisté, přejeme zničit. Jakýkoli organizační text, analýza nebo kritika, které vzejdou z FAI/FRI nebudou nikdy definitivní. Naše neformální federace je v neustálém vývoji. Soudruzi FRI roztroušeni všude po světě již přispívají k analýzám a růstu tohoto projektu tím, že zažehávají oheň. Naše uvězněné sestry a bratři jsou naší největší silou, jejich analýzy nám otevírají oči a naše zloba a nenávist kvůli jejich zatčení nás dále posiluje. Po tom všem, naše neformální organizace je trvalá a nikdy nekončící organizační dohodou nikoli v přípravě dalece vzdálené světové revoluce, o které nevíme kdy a zdali vůbec přijde, ale v pohledu na kvalitu naší vlastní existence, která se dnes, tady a teď plně realizuje v ozbrojeném boji proti moci.

My z italské FAI navrhujeme, aby se znak CCF stal vlajkou tohoto boje – pět šipek různých délek z různých směrů zasahuje jednotně. To symbolizuje nespočet skupin a jedinců FAI/FRI, kteří bez čekání zasahují rozličnou intenzitou, ale zato svorně s dohodou o vzájemné pomoci. Šipky jsou završené černou hvězdou s áčkem uvnitř, symbolem našeho anarchismu; a nad hvězdou je jméno skupiny FRI hlásící se k akci. Vybrali jsme si tuto symboliku, protože historie CCF souzní s našimi rebelskými srdci. To vše samozřejmě jen tehdy, budou-li řečtí soudruzi souhlasit.

Vytvořit neformální anarchistickou strukturu v období všezasahující celosvětové krize znamená přestat čekat na události, které se stanou a jít přímo k revoluci. Upadající režimy v arabských zemích dávají prostor dalším režimům, tentokrát demokratickým. Světová supermoc může události ovlivňovat velmi jednoduše, Evropa je na sklonku kolapsu, nesmíme zůstat v klidu nebo spojení se starými organizačními schématy, které to nejhorší ze sebe již ukázaly v minulosti. Vytvořit FAI znamená aktivně se podílet na bojích vyloučených po celém světě, znamená to podílet se aktivně na boji, kterého se každodenně ujímá příroda proti zločinné lidské „technologii“. Podílet se na tom všem prostřednictvím konkrétních útoků rozšířených po celé zemi. Tyto útoky nikdy nechyběly, ale pokud jsou sjednocené mezinárodní neformální sítí, která je založená na vzájemné podpoře, stávají se viditelnější a zhoubnější. Jak už jsme řekli, nevěříme, že jsme sežrali všechnu moudrost světa, jsme ale přesvědčeni, že v jistých okamžicích dějin si ideje vynucují samy sebe. Tento moment dnes nadešel, aby přinesl konkrétní příspěvek, který pravděpodobně učiní velkou změnu. Ta naše je krásnou výzvou, nejkrásnější výzvou revolučních anarchistů, které se vůbec mohou oddat: posunout srdce daleko za překážky a vidět, co se stane.

My z **FAI/FRI/Artisans Cooperative of Fire and Similar (occasionally spectacular)** a z **FAI/FRI/20th July Brigade** se připojujeme k solidární kampani, kterou začaly soudružky z **FAI/Sisters in Arms of the Mauricio Morales Nucleus** balíkovou bombou zaslanou do Koridalského vězení. Každý rok takto udeříme v solidaritě s našimi sestrami a bratry z CCF, a to až do doby, než budou zase volní. Tucty a tucty let vězení, ke kterým byli odsouzeni, se pro řecký stát stanou tragickým bumerangem. Rok co rok budou zájmy tohoto státu v Itálii napadány a pokaždé silněji nežli předtím. Zveme ostatní skupiny a jednotlivce z FAI/FRI roztroušené po světě, aby udělaly to samé.

AŤ ŽIJE CCF!
AŤ ŽIJE FAI/FRI!